

Opa's schatkist

Blijspel in drie bedrijven

door

BETSIE OOINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPA'S SCHATKIST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETSIE OOINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Opa Gait Beyer

Jan Beyer - zoon

Anna Beyer - schoondochter

Katinka - dochter van Jan en Anna

Hanna - zuster van Gait

Harm Voskamp - buurman in verzorgingstehuis

Dokter van der Dust

Zuster Lydia

Bella - secretaresse van Jan

Directrice van bejaardencentrum, kan dubbelrol met Bella.

Decor:

Kamer in bejaardentehuis Avondrust, keuken rechts achter ingebouwd of open deur naar achteren, seniorenbed in kamer, ronde tafel met 3 of 4 stoelen.

Blijspel in 3 bedrijven, 3e bedrijf bestaat uit 2 delen.

EERSTE BEDRIJF

Toneel is even leeg. Het is nog vroeg in de ochtend Na een poosje komt buurman Harm binnen. Loopt wat moeilijk met stok.

HARM: (*kijkt eens rustig rond*) Wat is het hier rustig. Hé, Gait, waar ben je? (*even stil*) Nou, de deur stond toch open. Dan moet hij er toch zijn? GAIT BEYER, waar zit je?....

GAIT: (*komt op uit keuken terwijl hij nog bezig is zijn gebit goed in de mond te doen*) Ja, ja, rustig maar. Ik ben er al. Ik moest nog even mijn tanden weer in mijn mond stoppen. Het moet toch nog een beetje lijken als de zuster mijn bordje zo weer op komt halen.

HARM: Dat kun je beter doen, voor je gaat eten, lijkt me.

GAIT: Ik krijg 's morgens altijd een bordje pap van zuster Clivia. Dat kan ik nog wel eten zonder tanden.

HARM: Zuster Clivia? Nooit van gehoord. Hebben we alweer een nieuwe?

GAIT: Ach nee, ik bedoel natuurlijk Lydia, of hoe het beste mens ook mag heten. Trouwens, ik mag haar niet. Ze is me veel te bijdehand. Komt net onder en boven de broek uitkijken, is nog niet eens droog achter de oren en wil dan al de baas over me spelen. Nee, ze is me veel te stekelig.

HARM: Nou, dan had je haar beter zuster cactus kunnen noemen. Maar ik vind haar best meevallen. Ze is best wel aardig. En jong, ja, dat is ze. Maar ik zie ze liever zo, dan die oude taarten met een wrat op de neus.

GAIT: Jaa, jij wel, jij bent altijd al een vrouwenversierder geweest. En nu, nu zit je in het oude mannenhuis en loop je nog steeds achter de vrouwtjes aan.

HARM: Ooh, dat is niet waar. Ik ben...

GAIT: Ja, ja, rustig maar. Wind je maar niet zo op. Zo erg was het niet bedoeld. Trouwens, je hebt toch geen kans meer. Zo hard loop je niet meer met die stok.

HARM: (*zwaait met stok*) Pas jij maar op. Ik loop nog hard genoeg om jou eens even goed te raken.

GAIT: Ach buurman, hou toch op, Het was toch maar een geintje. Daar kun je toch wel tegen. Nou, vertel op, wat kom je doen. Zo vroeg op de morgen al.

HARM: Ach, ik kwam eigenlijk zo maar. Ik zat me een beetje te vervelen. Dus ik dacht, Ik ga eens even bij de buurman kijken. Tja, zo gaat dat, als je in het bejaardencentrum zit. (*gaan samen aan tafel zitten*)

GAIT: Ja, wat zal ik daar op zeggen. Weet je, misschien moeten we dan samen maar een borreltje drinken.

HARM: Wat, lijkt je dat wel verstandig? Zo vroeg in de morgen al? Het is nog niet eens tien uur.

GAIT: *(heeft ondertussen fles en glaasjes uit dressoir gehaald)* Oh, je kunt nog wel klok kijken, zie ik. Ach man, wat maakt dat toch uit. We moeten het onszelf toch een beetje gezellig maken. We zitten hier tenslotte mooi opgesloten

HARM: Ach, ik ben maar wat blij, dat ik hier terecht kon. Ik kon met mijn slechte benen toch nergens anders heen en ik kon ook niet meer alleen wonen. Ik sta helemaal alleen op de wereld. Nee, ik ben maar wat blij met dit bejaardencentrum.

GAIT: Ja, jij wel. Maar ik.. ik had wel familie en....

HARM: Je hebt toch nóg wel familie? Ik zie tenminste nog wel eens iemand bij je binnenlopen.

GAIT: Ach ja, ze komen nog wel eens, ja, maar dat is alleen maar omdat ze nog wel een erfenisje verwachten als ik de pijp uitga. Nee, zoveel tijd hebben ze niet voor me en al helemaal niet om voor me te zorgen. Nee, ze hebben me hier mooi opgeborgen. Maar, in één ding moet ik je wel verbeteren, hoor! Ik zit niet in een bejaardentehuis, hoor, o nee!

HARM: O nee, wat is dat nu weer voor onzin?

GAIT; Nee nee, ik zit in een serviceflat voor senioren. Zo noemt mijn schoondochter Anna dat Dat klinkt veel sjieker, hè. Ja, zij heeft het nogal hoog in haar bol. Nou, proost!

HARM: Proost! *(drinken)* Maar goed, jij hebt in ieder geval nog een zoon.

GAIT: Ach, praat me niet van onze Jan. Dat is al net zo'n omhooggevallen kwast als zijn vrouw. En.... hij zit ook nog behoorlijk bij haar onder de plak. Nou, ja, wat helpt al dat gemopper. Ik zit hier nu eenmaal en ik zal mijn tijd hier wel uitzitten ook. Laten we nog maar een borreltje pakken. *(schenkt in)* Dat geeft nog een beetje afleiding. Zo, proost.

HARM: Ja, proost maar weer!

GAIT: Alleen die naam hier, voor deze tent, daar kan ik me dood aan ergeren. Ha, mooie zinspeling voor hier. Maar die naam, hè: "Huize Avondrust" Hoe verzinnen ze het! Hadden ze niet iets vrolijkers kunnen bedenken.

HARM: Foei, man, wat ben je toch al aan het mopperen op de vroege morgen. *(houdt glas bij)* Kom, schenk er dan nog maar ééntje in. Drie maal is scheepsrecht, nietwaar. Neem een goede raad van mij aan. Gait. Je moet een beetje genieten van het leven, zolang het nog kan.

GAIT: Ja, maar dan moet er wel wat te genieten zijn.

(Op dat moment komt zuster Lydia binnen.)

HARM: Nou, wat wil je. Daar is al heel wat te genieten! Dat ziet er toch nog mooi uit. *(zingt)* Zuster, oh zuster, voor mijn part kom je binnen in je duster.

ZUSTER LYDIA: Ja, leuk, hoor. Meneer Voskamp. Dat heb ik nu al zo vaak gehoord, Bedenk eens wat nieuws. Wat doet u hier eigenlijk al zo vroeg?

HARM: Nou, ik...

ZUSTER LYDIA: Ja, ja, laat ook maar. Ik kom uw ontbijtspulletjes halen, meneer Beyer. *(is ondertussen naar keuken gelopen en heeft bord en mok gehaald)* En, hoe voelen we ons vanmorgen, meneer Beyer?

GAIT *(zucht)* Oh, nou dat grapje weer. Met mij gaat het prima. Hoe het met jou gaat, weet ik niet, zuster Clivia.

ZUSTER LYDIA: Nou, nou, niet zo stekelig, meneer Beyer. En ik heet Lydia, zuster Lydia, geen Clivia.

GAIT: Nou, wie doet er nu stekelig? Zuster Cactus?

ZUSTER LYDIA: Nou zeg, wat bent u toch een vreselijke man. OOH. Wat zie ik daar nu toch? Zijn jullie nu al aan de borrel, op dit tijdstip. Wat erg! *(pakt fles)*

HARM: Dat is helemaal niet erg. Dat is hartstikke lekker.

GAIT: Dat vind ik ook. Wilt u er misschien ook eentje meedrinken, zuster Clivia?

ZUSTER LYDIA: Nee, natuurlijk niet, wat denkt u wel? Ik heb dienst!

GAIT: Wat ik denk, is, dat u misschien best een opkikkertje kunt gebruiken, dan kijkt u niet meer zo zuur, zuster Clivia.

ZUSTER LYDIA: Lydia heet ik, zeg ik toch? Ooh. Volgens mij bent u gewoon al dronken. Dit kan toch echt niet. Ik ga de dokter halen. Dit is niet gepast.

HARM: Ooh, het past prima, hoor! *(wrijft zich over de maag)*

ZUSTER LYDIA: Nou ja! *(verontwaardigd)* Dit pik ik niet. **Dokter... Dokter!** *(loopt bij de deur bijna tegen de dokter op, die net binnenkomt)*

DOKTER V.D.DUST: Hallo dan, kijk nou toch eens aan, wie komt daar dan om de hoek?

ZUSTER LYDIA: Oh, dokter, ik was net naar u op zoek.

DOKTER: Hé, dat rijmt. Maar dat kan niet. Dat is mijn werk.

GAIT: Uw werk?

DOKTER: Ja, ja, rijmen is mijn lust en mijn leven. Geef mij een woord en ik zal u een gedichtje geven.

ZUSTER: *(dwepend)* Oh.. dokter. Wat goed!

GAIT: Goh. Ik wist niet, dat u dichter was, ik dacht dat u hier de dokter was.

DOKTER: O, maar dat ben ik ook. (*geeft hand*) Ik ben dokter van der Dust. Ik doe elke dag de ronde in huize Avondrust.

HARM en GAIT: Ja, dat wisten we al.

ZUSTER: Dokter, wilt u misschien even luisteren?

DOKTER: Ja, ja, eeh... wat was eigenlijk uw probleem, zuster?

ZUSTER: Ik heb geen probleem, maar volgens mij deze twee heren wel. Zij zijn zo vroeg in de morgen al dronken, dokter. Dat kan toch niet.

DOKTER: Dronken, maar zo erg kan het toch niet zijn?

ZUSTER: Nou, ja, in ieder geval zijn ze wel aan de drank!

GAIT: Ach mens, je bent zelf aan de drank, zuster Cactus!

HARM: Gait, gedraag je toch eens een beetje. Wat moet de hooggeleerde dokter wel van ons denken?

DOKTER: Hooggeleerd nog wel. Nou, nou, dank u wel. Hé, hoort u het. Dat rijmt ook al weer.

ZUSTER: Dokter!

DOKTER: Ja, ja, zuster... eh.. hoe was uw naam ook al weer. Dat vergeet ik keer op keer.

ZUSTER: Ik heet Lydia en wilt u me nu helpen met deze heren?

DOKTER: Natuurlijk, u hebt gelijk, zuster Lydia. Heren, Ik moet u ernstig toespreken. Dit kan echt niet. U kunt 's morgens om tien uur toch nog niet aan drank gaan.

GAIT: Goed, dokter, we zullen het nooit meer doen. (*neemt ondertussen rustig een slokje*)

DOKTER: Goed dan (*pieper gaat*) O jé, de plicht roept mij aan. Sorry mensen, ik moet gaan. (*af*)

ZUSTER: (*wanhopig*) Dokter! Nou, ja, zeg. En wat moet ik nou?

GAIT: Gewoon, een borreltje met ons mee drinken. Dan heb je nergens geen last meer van.

ZUSTER: Ooh... Maar ik krijg jullie nog wel. Ik laat het er niet bij zitten. (*boos af*)

HARM: 't Jonge, jonge, Wat een drukte op de vroege morgen. Dat kan nog wat worden, vandaag.

GAIT: Zeg dat wel. Zullen we er nog eentje drinken voor de schrik? (*zet fles weg*) En laat ik dan de fles maar wegzetten, voordat ik er helemaal problemen mee krijg.

HARM: Proost.

GAIT: Ja, proost. Dat ie jou nog maar lang mag smaken!

HARM: Ja, het krijgen zal wel gaan, hè.

GAIT: Ja, ja!

HARM: Zeg, maar Gait, Heb je nog wat nieuws?

GAIT: Wat nieuws?

HARM: Nou, je weet wel! (*wijst naar dressoir*)

GAIT: O dat. Jaa! Ik heb nog wal wat!*(gaat naar dressoir en haalt geldkistje tevoorschijn en zet op tafel, heeft sleutel aan touwtje om de nek)*

Harm wrijft zich eens in de handen en samen kijken ze in de geldkist als de zuster weer binnen komt.

HARM: Oh. Ja, dat is mooi.

ZUSTER: Maar die fles gaat weg. *(Gait doet vlug geldkist dicht)* Waar is de fles. Zeg op.

GAIT: Oh, die heb ik weer netjes teruggezet in het dressoir. Je zei zelf, dat we niet meer mochten drinken van je. Dus hebben we netjes naar je geluisterd. Zuster Clivia.

ZUSTER: Lydia heet ik. *(pakt fles uit dressoir en kijkt naar geldkistje)* Deze neem ik mee en waag het niet om van je zakgeld nieuwe drank te gaan kopen!*(af)*

GAIT: Nou ja zeg, nu moet het toch niet gekker worden. Hebben ze nu ook al wat te zeggen, over wat ik met mijn geld doe? 't Is toch te gek voor woorden. Je wordt hier behandeld als een klein kind. Maar die cactus, die kan me wat! Zolang de dokter niet zegt, dat ik niet mag drinken, zal ik drinken, zoveel en wanneer ik dat wil, en met dokter bedoel ik natuurlijk mijn eigen huisarts, want deze flapdrol hier, die rijmelaar kan me helemaal wat!

HARM: Man, wind je toch niet zo op. Dan moet je ook nog weer aflopen. Wees blij, dat ze niet verder keek, wat je allemaal in je kistje hebt zitten.

GAIT: Ja, zeg dat wel. Dan had ze misschien zelf ook wel wat willen hebben.

HARM: Oh, dat geloof ik niet. Zo is ze niet.

GAIT: Ja, ja, stille waters hebben diepe gronden.

HARM: Nou, doe hem nog eens even weer open.

GAIT: Ja, laten we nog eens even tellen hoeveel moois erin zit. *(kijken weer in geldkistje als ze stemmen horen op de gang)*

GAIT: O jé, ik krijg visite, geloof ik. Weg ermee. *(zet geldkistje in bed en zit zelf ook half onder de dekens, als Anna en Katinka binnenkomen. Anna is verwaand type en Katinka is niet al te snugger met heel slechte ogen. Heeft dikke brillenglazen. Praat langzaam.)*

ANNA: Dag vader. Hé, wat doet u nou. Ligt u nu nog in bed? Maar dat kan toch niet. Het is al half elf. En slaapt u in uw gewone kleren? Dat kan echt niet! Katinka, zie je dat?

KATINKA, Nee, mama, wat moet ik zien?

ANNA: Nou, dat Opa nog in bed ligt.

GAIT: Mens, draaf toch niet zo door. Ik lig helemaal niet meer in bed. Je kunt toch zien, dat ik zelfs al pantoffels aan heb. Wat denk je wel van me? Ik lig toch niet met pantoffels in bed.

ANNA: Nou, gelukkig maar. Ik dacht even, dat u dement begint te worden. Des te beter, zullen we maar zeggen, hè *(geeft hand)* Dag vader. Is verder alles goed met u?

GAIT: Met mij wel, hoor. En met mevrouw?

ANNA: Oh, het gaat wel. Beetje last van artrose!

GAIT: Waarvan?

ANNA: Van mijn gewrichten. Ach, ik ben ook zo druk altijd.

GAIT: O ja, waarmee dan? Ik dacht toch niet dat je Jan veel helpt in de zaak en zo groot is je huis toch ook weer niet. En je hebt Katinka toch ook nog thuis.

ANNA: Jawel, maar ik heb heel veel sociale verplichtingen, dat wil je niet weten.

GAIT: Nee, eigenlijk niet, nee. Maar je zult het me vast wel gaan vertellen, denk ik.

ANNA: *(stug)* Ik wil alleen maar zeggen, dat daar heel veel tijd in gaat zitten.

GAIT: Ja, en daar zul je wel moe van worden.

ANNA: Nou Katinka, kom je Opa eens gedag zeggen.

KATINKA: Ja Mama *(loopt naar Harm)* Oh, jij bent mijn Opa niet. *(geeft Gait hand en kus)* Dag Opa.

HARM: Nee, ik ben je Opa niet. Maar daarom, je mag mij ook best een kusje geven, hoor!

KATINKA: Oh, dat wil ik best doen, hoor!

ANNA: **Katinka!!**

KATINKA: Oh, sorry, mama.

ANNA: En wie bent u eigenlijk, als ik vragen mag?

HARM: Oh, dat mag u best vragen, hoor.

ANNA: Nou, zeg op, dan!

HARM: Ja, ja, rustig. Ik ben ook de jongste niet meer. Ik ben Harm, en ik woon in de kamer hiernaast.

ANNA: Oh, maar wat doet u zo vroeg al op visite, hier.

GAIT: Zo vroeg?. Anna, nu moet je toch ophouden. Zonet was het te laat om in bed te liggen en nu is het weer te vroeg voor visite. Jij weet ook niet wat je wilt.

KATINKA: Ja, mama, dat is zo!

ANNA: Stil jij!

GAIT: En als ik visite wil hebben, dan heb ik dat. Al zou ik ook het hele bejaardencentrum uitnodigen.

ANNA: Oh, eeh, nou ja. Maar nu zijn wij er. Dus u kunt nu wel gaan.
(*geeft Harm een por*)

HARM: Ja, ja, ik ga al. Ik weet mijn plaats. Maar ja, je moet wel even geduld hebben, want het gaat niet zo vlug meer op mijn oude dag, hè. Nou, Gait, het beste, Ik kom nog wel een keer weer, als je alleen bent. Ajuus (*af*)

GAIT: Ja, dat lijkt mij ook beter. (*gaat zitten*) Nou, wat verschaft mij de eer? Wat komen de dames doen?

ANNA: Gewoon even belangstelling tonen. Zeg, is uw bed nog niet opgemaakt? Moet u dat zelf doen? Oh, daar was u zeker mee bezig, zonet.

GAIT: Nou, niet echt. Nee, meestal doet de zuster dat wel of iemand anders van de huishoudelijke dienst.

ANNA: Ach, dat personeel van tegenwoordig, dat stelt ook niets meer voor. Ik zal ze zo straks wel eens even zeggen, waar het op staat. Ik betaal mijn goeie geld niet voor niets. Wat denken ze wel!

GAIT: Jouw geld? Volgens mij betaal ik dit alles nog altijd van mijn eigen pensioentje. Wat ik zelf verdiend heb door altijd hard te werken.

ANNA: Nou, ook al goed, hoor. Katinka?

KATINKA: (*langzaam*) Ja, mama?

ANNA: Kom eens hier, en maak jij Opa's bed eens op. Jij staat daar toch maar niks te doen.

KATINKA: Ikke?

ANNA: Ja, jij. Schiet op. (*Katinka met bed bezig, Anna gaat zitten*)

GAIT: Dat hoeft dat kind toch niet te doen? Dat wordt vandaag heus nog wel gedaan, hoor! En anders kruip ik er zo wel weer in.

ANNA: Ach, dat kan ze best even doen.

KATINKA: Mama?

ANNA; Ja, wat is er?

KATINKA: Er ligt wat in bed.

ANNA: Oh, wat dan?

KATINKA: Dat weet ik niet. Iets hards!

ANNA: Iets hards?

KATINKA: Ja, mama.

ANNA: Nou, kijk dan wat het is.

KATINKA: Dat durf ik niet.

GAIT: (*loopt snel naar bed*) Oh, dat is mijn..... Geef maar hier.

ANNA: (*is er sneller en pakt geldkistje van Katinka af*) Wat is dit nu.

KATINKA: Volgens mij is het een geldkistje, mama.

ANNA: Ja, dat zie ik ook wel. Vertel op, wat doet dit ding in uw bed?

GAIT: Eh.. misschien had hij het koud.

ANNA: Ach man, praat toch niet zo'n onzin. Ziet u nu wel. U begint wèl dement te worden.

GAIT: Och, dat valt wel mee hoor. Ik moest hem gewoon even ergens verstoppen.

ANNA: Verstoppen? Waarom?

GAIT: Nou, misschien voor nieuwsgierige familie.

ANNA: En dan stop je dat ding maar in bed?

GAIT: Ach ja, waarom niet?

ANNA: (*denkt even na*) Maar waarom bent u zo gek met dat ding. Ik heb u vorige week ook al een keer met dat kistje zien sjouwen. Zit er zoveel in, dan?

GAIT: Ja, daar zit heel wat in, ja.

ANNA: Oh? Maar sinds wanneer, dan. Zoveel had u toch vroeger ook weer niet.

GAIT: O nee?, en hoe weet jij dat?

ANNA: Nou, ik eeh.... . Dat zei Jan altijd.

GAIT: O ja, en die kan het weten.

ANNA: (*beetje slijmen*) Maar vertel dan eens, vader. Wat zit er in dan. Is dat kistje echt zoveel waard?

GAIT: O, zeker. Ik denk, ja, wat zal ik zeggen. Ik denk, dat het allemaal samen wel honderdduizend waard is.

KATINKA: Honderdduizend?

ANNA: Zoveel. Goeie hemel, Hoor je dat, Katinka.

KATINKA; Ja, mama, dat hoor ik.

ANNA: En dat hebt u zomaar hier op de kamer liggen. Ooh. Ik zei het toch. U wordt toch dement. Dit kan toch niet. Dit moet Jan weten. Maar vader. Hoe komt u eigenlijk aan al dat geld dan. Hebt u de loterij gewonnen, of zoiets?.

GAIT: Nee, hoor. Maar ik zou **dat** wat in het kistje zit best wel graag winnen in een loterij. Ja, dat lijkt me wel wat, daar zou ik wel heel blij mee zijn.

ANNA: Maar hoe komt u dan aan al dat geld?

GAIT: Ja, dat is voor jou een vraag en voor mij een weet.

ANNA: O, wat bent u toch een vreselijke man.

GAIT: Ja, dat zeggen er wel meer. Dat zei zuster Clivia vanmorgen ook nog tegen me.

ANNA: Nou, zie je wel, Maar vader, luister nu eens. U kunt zoveel geld toch niet zomaar op de kamer laten liggen. Dat is vragen om moeilijkheden. Geef mij dat kistje nu eens, dan zal ik het geld netjes tellen en dan...

GAIT: Ja, en dan? Dan wil je het zeker meenemen naar huis.

ANNA: Ja,... nou ja, niet naar huis natuurlijk, maar naar de bank. Daar is het toch veel veiliger opgeborgen .

KATINKA: Maar mama, als de bank dan eens beroofd wordt?

ANNA: Ach dom kind, hou jij je er buiten.

KATINKA: Nou!

GAIT: Nou, ik vind Katinka helemaal niet zo dom. Je hoort vaak genoeg van een bankoverval. Nee, Laat mij maar mooi zelf op mijn kistje passen.

ANNA: Ja maar, als u het op de bank zet, krijgt u ook nog rente. Dan wordt het nog meer.

GAIT: Nog meer? Oh, en ze hebben al zo veel. Ik bedoel, er zit al zoveel in.

ANNA: Nou, ziet u nu wel. Toe, geef mij dat kistje. Waar hebt u de sleutel?

GAIT: Sleutel?

ANNA: Ja, zo heb ik toch niks aan dat kistje.

GAIT: Dat hoeft toch ook niet. Het is en blijft mijn kistje.

ANNA: Hè, toe, vader, doe niet zo vervelend. Zeg op. Waar is de sleutel.

GAIT: Dat weet ik niet.

ANNA: Wat? Dat geloof ik niet. Zeg op.

GAIT: Ik ben hem kwijt.

ANNA: **Wat?** Dat meent u niet.

GAIT: Ha, ha, Ik meen het lekker wel. Jammer, hè.

ANNA: Oooh... Katinka!

KATINKA: (*springt op van bed*) Ja mama?

ANNA: Hoor je dat?

KATINKA: Ja, mama.

ANNA: Nou, ga eens zoeken dan.

KATINKA: Zoeken? Wat moet ik zoeken?

ANNA: Nou, de sleutel van het geldkistje natuurlijk.

KATINKA: O ja, natuurlijk (*gaat voor op toneel zoeken*)

ANNA: (*ziet Gait grijnzen*) En zit u niet zo stom te grijnzen. Het is al erg genoeg.

GAIT: Ach, dat valt toch wel mee. Het is mijn kistje en als er geen sleutel bij is, kan er ook niemand inkomen. Mooi toch.

ANNA: Man, hou op. Katinka!

KATINKA: Ja, mama?

ANNA: Heb je al wat gevonden?

KATINKA: Nee, mama.

ANNA: Nou, zoek eens wat beter dan!

KATINKA: Ja mama (*gaat op knieën liggen zoeken*)

GAIT: Mens, maak je toch niet zo druk. Ik zei je toch al, dat het mijn geldkistje is en ik doe er toch mee wat ik wil. Mischien, hè, als ik erop uitgekeken ben, stop ik alles misschien wel in de kachel.

ANNA: In de kachel? Man .. ik *(is helemaal overstuur)* Dit kan zo niet. U bent echt dement. *(drukt op bel of rammelt met tafelbel)* Zuster, zuster... Oooh... u...

ZUSTER: *(komt snel binnenlopen)* Hebt u gebeld, meneer Beyer?. Dat hoeft niet zo onbenullig hoor. Als u gewoon belt, kom ik ook wel, hoor.

GAIT: *(kortaf)* Ik heb niet gebeld.

ZUSTER: O nee, nou, ik zag toch duidelijk het lampje hier boven uw deur branden. Nou, wat is er?

ANNA: Ik heb gebeld, zuster.

ZUSTER: Oh, juist ja, ik begrijp het en waarmee kan ik U van dienst zijn?

ANNA: Nou, het gaat hier helemaal niet goed!

ZUSTER: O nee?

ANNA: Nee, hebt u daar nog niks van gemerkt? Volgens mij begint mijn schoonvader te dementeren.

ZUSTER: Nou, nou, is dat niet wat overdreven?

ANNA: Nee, dat is het niet. Mijn schoonvader loopt de hele tijd met een geldkistje, waarvan hij de sleutel kwijt is en.....

ZUSTER: De sleutel kwijt? Maar vanmorgen..... of heb ik dat nu verkeerd gezien?

ANNA: En hij zegt dat hij de inhoud in de kachel wil gooien.

ZUSTER: Maar U zegt net dat hij geen sleutel heeft.

GAIT: En er is hier helemaal geen kachel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto